

Search Authors...

Translate Website

Search...

GR Newsletter, Enter Email

GO

US Nato War Economy Civil Rights Environment Poverty Media Justice 9/11 War Crimes Militarization History Science

Istoria războaielor conduce de SUA și NATO: „Exportarea democrației” prin acte de subversiune și infiltrare.

De [Shane Quinn](#)

Cercetare globală, 28 noiembrie 2023

Regiunea: [SUA](#)Tema: [Istorie](#), [Agenda Războiului NATO al SUA](#)

Translate Website

Toate articolele Global Research pot fi citite în 51 de limbi prin activarea butonului Traducere site-ul web de sub numele autorului.

Pentru a primi Newsletter-ul zilnic al Global Research (articole selectate), [faceți clic aici](#).

Faceți clic pe butonul de distribuie de mai sus pentru a trimite prin e-mail/redirecționare acest articol prietenilor și colegilor dvs. Urmărește-ne pe [Instagram](#) și [Twitter](#) și abonează-te la [canalul nostru Telegram](#). Simțiți-vă liber să raportați și să distribuiți pe scară largă articolele Global Research.

NATO condusă de americani a atacat Serbia și Muntenegru cu avioane militare între martie și iunie 1999. Modul adesea nediscriminatoriu al bombardamentelor NATO a dus la peste 1.200 de morți civili, conform Comitetului iugoslav pentru cooperare cu UNICEF; dar, de fapt, numărul real al victimelor civile a fost semnificativ mai mare și s-ar fi putut ridica la între 5.000 și 5.700 de vieți civile pierdute ca urmare a mai puțin de trei luni (11 săptămâni) de raiduri aeriene NATO.

Ingerința occidentală în Serbia a avut loc cu ani înainte de 1999.

SUA și Uniunea Europeană au canalizat zeci de milioane de dolari în activități antiguvernamentale care vizează liderul sârb **Slobodan Milosevic**, a sfidare a fost inacceptabilă pentru politicienii occidentali, în special pentru administrația Bill Clinton de la Washington. Milosevic ducea politici externe și interne independente, dintre care ultima includea refuzul său de implementare a programelor neoliberale atât de puternic susținute de americani și aliații lor europeni.

Orașul iugoslav Novi Sad a luat foc în 1999 (Licențiat sub CC BY-SA 3.0)

În cele 18 luni înainte de încheierea președinției lui Milosevic în octombrie 2000, SUA și UE au cheltuit aproximativ 80 de milioane de dolari în domenii precum mass-media de opoziție din Serbia. Finanțarea occidentală se întinde mai în urmă, până la mijlocul anilor 1990, când sume mari de bani SUA și UE au început să intre în Serbia. Washingtonul a urmat această politică mai ales prin USAID și National Endowment for Democracy (NED), care sunt strâns legat de Casa Albă.

Fondurile americane și europene au ajutat grupuri politice antiguvernamentale precum Otpor, care avea sediul în capitala sârbă, Belgrad, și dorea să-l răstoarne pe președintele Milosevic. Paul McCarthy, un ofițer superior de program pentru NED în Europa Centrală și de Est, a dezvăluit că, după prăbușirea Republicii Socialiste Federale Iugoslavia în 1992, NED acorda ajutor organizațiilor antiguvernamentale din Serbia, Muntenegru și

Kosovo, inclusiv Otpor. . În 1999, Otpor a primit aproape 2 milioane de dolari de la un alt grup finanțat de Washington, Institutul Republican Internațional (IRI).

Imaginea este de la TruePublica

NED desfășura activității subversive alături de Fundațiile Soros Open Society, înființate în urmă cu trei decenii de bogatul om de afaceri **George Soros**, care este un amestecator notoriu, susținător al liberalismului și expansiunii imperialiste occidentale. Acțiunile lui Soros sunt adesea compatibile cu politica guvernului SUA.

NED și fundații Soros s-au infiltrat în organizații media, think tank-uri, sindicate etc. După 1990, Soros a cheltuit peste 100 de milioane de dolari pentru sprijinirea grupurilor anti-Milosevic, cu Otpor printre beneficiari. Soros a investit 50 de milioane de dolari în efortul de cumpărare minele și fabricile Trepca, situate în principal în Kosovo.

SUA și-au promovat „exportul de democrație” prin organizații precum NED, USAID, CIA, Freedom House și fundațiile Soros. Ele ar servi drept front pentru schimbarea regimului în țări independente de politică occidentală. Metoda nu a fost foarte diferită de înlăturarea guvernului **lui Mohammad Mosaddegh** din Iran în 1953, după ce prim-ministrul iranian a naționalizat firmele petroliere britanice din țară.

CIA și MI6 au finanțat demonstrații antiguvernamentale la Teheran, cu scopul de a forța Mosaddegh de la putere și de a readuce Iranul sub dominația occidentală. Mai recent, Soros sa folosit în mod regulat de „activiști”, punându-i pe statul său de plată, iar apoi aceștia stârnesc neliniște într-o anumită națiune desemnată pentru schimbarea regimului.

Tancuri pe străzile din Teheran, 1953. Susținătorii loviturii de stat sărbătoresc victoria la Teheran (autorizat în domeniul public)

Grupurile susținute de guvernare SUA au susținut, de asemenea, „revoluțiile de culoare”, cum au avut loc acum 20 de ani în Georgia, care împarte o graniță de peste 500 de mile cu Rusia și este o fostă republică sovietică. Istoricul Moniz Bandeira a scris:

„După ce administrația Clinton și-a părăsit mandatul, conducerea Pentagonului la început să elaboreze politici pentru a folosi Georgia ca un jucător cheie în politica de neo-ilimitare. Scopul a fost să împiedice Rusia să domine încă o dată regiunea Caucaz”.

Între 2002 și 2004, administrația lui George W. Bush a conceput un proiect numit Georgia Train and Equip Program (GTEP), care a implicat pregătirea militară americană a trupelor georgiene; și din 2005, Programul de Operațiuni de Susținere și Stabilitate din Georgia (GSSOP), care implică trimiterea de trupe ale Forțelor Speciale ale Armatei SUA (Green Berets) și ale Corpului Marin pentru pregătirea ulterioară a personalului militar georgian. Soldații georgieni au fost implicate în războaiele conduse de SUA din Afganistan și Irak și au participat la activități militare din Kosovo.

După cum sa menționat, în noiembrie 2003 în Georgia aveau loc proteste antiguvernamentale, numite în Occident revoluția Trandafirilor. The Wall Street Journal a recunoscut că au participat la demonstrații „organizații neguvernamentale... susținute de fundații americane și alte fundații occidentale”.

Printre cei care au intervenit în Georgia s-au numărat grupuri finanțate de Washington, precum USAID, NED, Freedom House și Institutul Republican Internațional. Fundațiile Soros, inevitabil, au fost implicate în instigarea tulburărilor în Georgia, iar din august până în octombrie 2003 Soros a cheltuit 42 de milioane de dolari în încurajarea activităților antiguvernamentale acolo.

Fundațiile Soros au finanțat grupul de opoziție Kmara din Georgia, așa cum a făcut cu Otpor din Serbia. Kmara a fost susținută și de organizații susținute finanțate de guvernul SUA. Mai mult, ambasadorul SUA în Georgia, **Richard Miles**, a avut un rol considerabil în planificarea și organizarea „revoluției Rose” prin Washington. Americanii s-au temut, dacă evenimentele ar lua o întorsătură nedorită pentru ei în Georgia, că țara va căuta legături mai strânse cu vecina ei, Rusia.

Georgia era considerată a fi un stat important din punct de vedere strategic de către Occident, parțial din cauza locației sale în Caucazul de Sud, lângă Rusia și parțial pentru că era un coridor pentru combustibili fosili. Strategia de securitate națională a SUA pentru un nou secol a declarat în decembrie 1999,

„Un Caucaz și Asia Centrală stabile și prospere vor facilita dezvoltarea rapidă și transportul către piețele internaționale a resurselor mari de petrol și gaze din Caspic, cu participări comerciale substanțiale ale SUA. Rezolvarea conflictelor regionale precum Nagorno-Karabakh și Abhazia este importantă pentru crearea stabilității necesare dezvoltării și transportului resurselor caspice”.

Tot în 1999, Congresul SUA a sancționat Legea Strategiei Drumului Mătăsii, pentru a promova interesele americane și influența economică în Caucazul de Sud și Asia Centrală și pentru a se opune ambiții Rusiei, Iranului și Chinei în regiuni. Actul Strategiei pentru Drumul Mătăsii a subliniat că Caucazul/Asia Centrală ar putea furniza cantități majore de petrol și gaze naturale Americii, reducând în același timp dependența națiunilor de resurse din Orientul Mijlociu.

În timpul care a trecut, dependența Americii de petrol, deja monumentală, a crescut și mai mult. În 2012, în SUA erau 248 de milioane de vehicule. Până în 2022, în SUA era aproape un vehicul pentru fiecare persoană (291 de milioane de vehicule pentru 335 de milioane de oameni), în timp ce în China, la sfârșitul lui 2022, există aproximativ 415 milioane de vehicule în țară pentru 1,41 miliarde de oameni.

În mod clar, în China există mai multe vehicule în comparație cu America, dar pe cap de locuitor rămân cu multe în urma americanilor. În 2020, majoritatea gospodăriilor din China încă nu dețin o mașină, deși acest lucru se va schimba cu siguranță până în 2030 atât în zonele urbane, cât și în cele rurale din China. În America, 91,7% din toate gospodăriile dețineau cel puțin o mașină până în 2021, aproximativ 60% dintre gospodăriile americane având două mașini sau mai multe.

Per capita, SUA continuă să fie națiunea care este cu ușurință cel mai mare consumator de combustibili fosili din lume, ceea ce a fost cazul de zeci de ani. Armata SUA arde pe cont propriu prin mai mulți combustibili fosili în fiecare în afara țării întregi precum Danemarca sau Portugalia, care nu sunt nici state sărace.

La un an după protestele din Georgia, a avut loc o altă „revoluție de culoare” de data aceasta în Ucraina, în noiembrie 2004, care a fost intitulată Revoluția portocalie de către mass-media occidentală. Bandeira a remarcat „la fel cum în Georgia, mișcarea [în Ucraina] a fost declanșată de activiști, militanți ai organizației PORA (E timpul) și ai altor ONG-uri americane și europene, inclusiv Vidrodzhenya (Renașterea), sponsorizată încă o dată de George Soros, Casa Libertății. , Inițiativa de Cooperare Polonia-America-Ucraina, USAID și National Endowment for Democracy, care au susținut campania candidatului opoziției, **Viktor Iușcenko** ”.

Manifestanții îmbrăcați în portocaliu se adună în Piața Independenței din Kiev pe 22 noiembrie 2004. (Licențiat sub CC BY-SA 3.0)

Din 1991, SUA au cheltuit multe miliarde de dolari în încercarea aliniei fostele republici sovietice cu Occidentul, precum Ucraina. Acest lucru a implicat, de obicei, finanțarea mass-media pentru a permite operațiunile de război psihologic. Pentagonul a urmat o astfel de politică prin Comandamentul pentru afaceri civile și operațiuni psihologice ale armatei Statelor Unite (USACAPOC), Departamentul de Stat și grupuri precum Freedom House și NED.

Bandeira a scris: „Ministrul rus de externe Serghei Lavrov a declarat că conflictul din Ucraina a fost declanșat prin presiuni externe, pentru a forța Kievul să ia o decizie în favoarea Occidentului”. Ucraina a căpătat o importanță sporită pentru Occident în secol, pe măsură ce NATO a continuat extinderea sa nesăbuit acest și provocatoare către acest . politice subversive din Ucraina, inclusiv într-un turneu condus de candidatul la președinție Iușcenko, pentru ca acesta să se întâlnească cu competențele de la Washington pentru a le convinge că va câștiga alegerile din 2004 împotriva lui Viktor Ianukovici .

Institutul Republican Internațional, supravegheat de **senatorul american John McCain** , a sponsorizat și campania lui Iuscenko. Soția lui Iuscenko, **Kateryna Yushchenko** , este cetățean american și a lucrat la Casa Albă în Biroul de legătură cu publicul în timpul președinției lui Ronald Reagan în anii 1980. Iușcenko însuși într-un think tank de extremă-dreaptă, Heritage Foundation, în timp . ce soția sa era director la think tank neoconservator, New Atlantic Initiative.

McCain și Soros au avut afaceri împreună și au fost prieteni. La moartea lui McCain în 2018, Soros a scris că a fost „un războinic curajos pentru drepturile omului, care sa ridicat împotriva represiunii și torturii”. Soros a uitat cumva că McCain a sprijinit o serie de războaie neprovocate ale SUA, inclusiv împotriva Afganistanului, Irakului și Libiei.

După dezintegrarea Uniunii Sovietice din 1991, Fundațiile pentru Societatea Deschisă a lui Soros au turnat zeci de milioane de dolari în Ucraina și au investit bani în alte republici ex-sovietice, astfel încât să se facă „deschise” și „democratice”, cu alte cuvinte. . deschise exploatării occidentale. . Din 1991 până în 2011, fundațiile Soros au renunțat la 976 de milioane de dolari în statele din estul Europei și țările din fostul Pact de la Varșovia. Unii dintre cei mai mari beneficiari ai acestor bani au fost editorii, împreună cu grupurile academice și culturale.

În timpul unui interviu acordat CNN în 2014, Soros a spus că în 1989 a oferit fonduri dizidenților din națiuni precum Polonia și Cehoslovacia, când aceștia erau încă parte din Pactul de la Varșovia. Soros a recunoscut că înainte de separarea Ucrainei de Uniunea Sovietică, el a creat o fundație în Ucraina care era complet operațională. Bandeira a scris mai târziu această fundație Soros „a jucat un rol important în protestele care au izbucnit în Maidan Nezalezhnosti (Piața Independenței) după noiembrie 2013 și au determinat răsturnarea președintelui Ianukovici”.

În ceea ce privește Siria, președintele Bush, printr-o autorizație sau constatare în mai 2007, a permis CIA să implementeze acțiuni ascunse pentru a submina și a răsturna guvernului lui Bashar al-Assad din **Damasc** . Dorința de al înlătura pe președintele Assad a continuat din 2009 în administrația succesorului lui Bush, **Barack Obama** , acesta din urmă a încercat să semene dizarmonie în Siria, în timp ce a cerut în mod repetat demisia lui Assad.

Obama a fost susținut în declarațiile sale de lideri europeni precum Angela Merkel din Germania . Anterior, ea a oferit un sprijin puternic pentru invazia SUA a Irakului din 2003, în ciuda îndoielilor din partea majorității publice germane și din partea propriului ei partid, Uniunea Creștin Democrată.

Unul dintre motivele cheie pentru dorința Washingtonului de al înlătura pe Assad a fost că el a respins propunerea lor pentru o conductă de gaz care să treacă prin pământul sirian, care urmărește să se alăture în cele din urmă gazoductului Nabucco planificat, care a fost desemnat să se facă. aburi. transport gaz din Marea Caspică către Marea Caspică. Orientul Mijlociu și Europa. Assad urma politici independente de ordinea liberală occidentală și, parțial din această cauză, liderul sirian a fost demonizat de politicienii americani și europeni care doreau schimbarea regimului în Siria.

*

Notă pentru cititori: Vă rugăm să faceți clic pe butonul de a distribui mai sus. Urmărește-ne pe Instagram și Twitter și abonează-te la canalul nostru Telegram. Simțiți-vă liber să raportați și să distribuiți pe scară largă articolele Global Research.

Acest articol a fost publicat inițial pe [Geopolitica.RU](#) .

Shane Quinn a obținut o diplomă de jurnalism cu onoare și scrie în principal despre afaceri externe și subiecte istorice. Este cercetător asociat al Centrului de Cercetare a Globalizării (CRG).

Surse

Luiz Alberto Moniz Bandeira, Al doilea război rece: geopolitica și dimensiunile strategice ale SUA (Springer; prima ediție, 23 iunie 2017)

„China înregistrează 415 milioane de vehicule cu motor, 500 de milioane de șoferi”, Xinhua, [8 decembrie 2022](#)

Elizabeth Rivelli, „Care este kilometrajul mediu pe an?”, Caranddriver, [24 februarie 2023](#)

Luiz Alberto Moniz Bandeira, The World Disorder: US Hegemony, Proxy Wars, Terorism and Humanitarian Catastrophes (Springer; prima ediție, 4 februarie 2019)

Charlotte Potts, „Merkel vorbește; DW verifică faptele”, Deutsche Welle, [30 iulie 2016](#)

Jacob Grandstaff, „George Soros, John McCain, and Immigration”, Capital Research Center, [10 iulie 2017](#)

Imaginea prezentată este de la [Geopolitica.RU](#)

Sursa originală a acestui articol este Global Research
Drepturi de autor ©Shane Quinn, Cercetare globală, 2023

[Comentează articolele de cercetare globale pe pagina noastră de Facebook](#)

[Deveniți membru al Global Research](#)

Articole similare din arhivele noastre

Doctrina Bush și încercuirea Rusiei între SUA și NATO
28 mai 2022

Președinți: Georgia, Ucraina împărtășesc angajamentul față de aderarea la NATO, „desocuparea” terenurilor din Rusia
29 iunie 2021

George Soros poate influența mass-media globală cu legături cu cel puțin 253 de organizații, arată un studiu
9 februarie 2023

Translate Website

Articol de:
Shane Quinn

Disclaimer: Conținutul acestui articol este responsabilitatea exclusivă a autorului (autorilor). Centrul de Cercetare a Globalizării nu va fi responsabil pentru nicio declarație inexactă sau incorectă din acest articol. Centrul de Cercetare asupra Globalizării acordă permisiunea unei postări încrucișate Global Research pe site-urile de internet ale comunității, atâta timp sursa și drepturile de autor sunt recunoscute împreună cu un hyperlink către articolul original de Global Research. Pentru publicarea articolelor Global Research în tipărire sau în alte forme, inclusiv site-uri de internet comerciale, contactați: publications@globalresearch.ca

www.balresearch.ca conține materiale protejate prin drepturi de autor a folosirii acestora nu a fost întotdeauna autorizată în mod specific de drepturi de autor. Punem la dispoziția cititorilor noștri un astfel de material în conformitate cu prevederile „utilizării loiale” într-un efort de promovare a unei bune dezvoltări a problemelor politice, economice și sociale. Materialul de pe acest site este distribuit fără profit celor care și-au exprimat în prealabil interesul de al primului scop de cercetare și educație. Dacă puteți utiliza material protejat drepturi de autor în alte scopuri decât „utilizarea loială”, trebuie să solicitați permisiunea de proprietate asupra drepturilor de autor.

Pentru întrebări media: publications@globalresearch.ca

Global Research News

I-BOOKS SERIES

Countries Index

Most Popular

Links

Contact

Membership

Online Store

Themes

US NATO War Agenda

Global Economy

Crimes against Humanity

Militarization and WMD

Law and Justice

Police State & Civil Rights

History

9/11 & 'War on Terrorism'

Media Disinformation

Militarization and WMD

Oil and Energy

Police State & Civil Rights

Religion

Poverty & Social Inequality

Science and Medicine

United Nations

US NATO War Agenda

Women's Rights

Geographic Regions

[Privacy Policy](#)

Copyright © 2005-2023 GlobalResearch.ca